

Nem félünk a farkastól, vagy mégis?

Két ideálisnak tűnő házaspár életébe nyerhetünk betekintést a kétfelvonásos darabban. Lassacskán azonban fény derül egy igencsak furcsa játékra, amelyet az idősebb pár játszik. A játékban nincsenek határok, egymás lelkén keresztül gázolva is nyerni akarnak, talán mert nagyon szeretik egymást, vagy mert gyűlölik, vagy már önmaguk sem tudják, mért is vannak együtt.

Tisztességes előadás. Érezhető a szöveg-biztonság, láthatóan foglalkoztak a darabbal, nem is keveset. Mégsem álltam fel elégedet-

ten a székemből. Én is játszottam már színpadon elégszer, tudom, milyen nehéz feladat megtartani a figyelmet másfél órán keresztül, négy embernek, ezért tisztelem is azokat, akik, amatőr létükre, felvállalnak egy ekkora kihívást. Érdekes módon nem használták ki az egész játékkeret, a színpadnak csak egy csekély része állt rendelkezésükre, talán a szorongást, a fojtott hangulatot akarták ezzel kifejezni, mégis az volt az érzésem, hogy túlságosan össze vannak nyomva, nincs terük. A kellékek nagy részét szükségtelennek tartottam. A színészek játéka egysíkú volt, nem tapasztaltam jellemfejlődést, nem éreztem katarzist. A legkiemelkedőbb alakítást a Marthat játszó színész nyújtotta. A végén, az utolsó jelenetben kezdett el igazán letisztultan játszani az idősebbik házaspár, voltak őszinte pillanatok, melyek hatottak rám, a kellemes élményt viszont elrontotta, ahogy a másik pár visszajött meghajolni. Meg lehetett volna oldani más képp is a befejezést.

Szücs Éva

A rátóti legényanya

avagy hogyan váltsuk meg a világot a bélaság uralma alól

Azt már megszokhattuk, hogy a rátótiak érdekes megoldásokat vetnek fel egyedülálló problémákra. Viszont, a másik oldalon pedig könnyedén megbirkóz-

dohányzik, és a tetejébe még teherbe is esik! Édesanya szeretné azt hinni, hogy kicsi fia Rátót Megváltója, unokája pedig Szűz Máriától fogant. Mindennek

nek bonyodalmakat, de szerencsére nem nekünk kell őket megoldani, így nyugodtan hátradőlhetünk, és végigkacaghatjuk ezt az ötletekkel teletűzdelt, aranyos

nak olyan dolgokkal, amelyek máshol elég galibát okoznának. Például, bár mindenkit Bélának hívnak, sosem keverik össze egymást. (A nevek „változatosága” legfeljebb azt a Bélát zavarja, akinek a felesége egy másik Bélával enyeleg. Na de melyikkel?...) Fő az, hogy Rátóton mindig mindenkinek Béla volt a neve, így amikor Béla és Mariska fiát JÓZSINAK keresztelik, az egész falu felháborodik. De ez a Józsi nem akármilyen fiú ám! Nem iszik, nem

tetejébe a demokrácia is beüt, bonyodalmak követ-

történetet, amelyben talán magunkat is megjelöljük.

Kekeőák Lucia

FESZTIVÁLNAPLÓ

Szepsi 2010. november 18. Találkozás az OBI-nál, végig a rakparton, a Váci úton át a Hungáriára, onnan a 3-as. Lassan magam mögött hagyok minden művészeti iskolával kapcsolatos gondot. Három nap színjátás, illetve három nap Szlovákia, ahol a színjáték és a színház iránti szerelem rabjai gyűlnek össze immár tizenkettedik alkalommal. Tóth Zsóval megbeszéljük, ki mire emlékszik idejutásunkból és hazatéréseinkből. Valahol lefordulunk a határ után, nem ismerős út, de, de, hidd el, erre kell mennünk, győzködjük egymást, így jár, aki térkép nélkül, csak az emlékei alapján utazik. Mindenhol hihetetlen üzemek, színes dobozok nőttek ki a földből, jobbra balra építik az utat. Majd végre eljutunk valahogy Nagyidára, ott egy kicsit megugatnak a kutyák a telepen, végre itt a kassai út, keresem az almafát, amit két éve vittem el emlékeimben. Levelek nélkül, telisteli sárga almákkal, az út szélén állt valahol, most is megvan, a levelek már lehullottak róla, csak az almákat nem szedi le soha senki, legföljebb majd a téli szél.

Végre megtaláljuk a Cse-madok épületét, tető le-szedve, odabent munkások matatnak. Kultúrház, parkolás, de addigra már Feri az ajtóban vár. Szepsiről mindig két szó jut eszembe, az egyik a vendégszeretet, a másik pedig a színjátás.

Koszorúzás, kicsit kevesen vagyunk, hallgatjuk Egressy életrajzát és az elképzelt párbeszédet Klapka, Egressy és Jókai között. Néhány mondatát, utalását értem, néhányat egyáltalán nem. Oly közel és mégis oly távol. Mindjárt kezdődik a fesztivál.

A köszöntők, a díjátadás, hiába hosszú, mégis olyan, mintha már sok éve gyakorolnák, és tényleg. Ünnepelesen, mégis lazán, azt hiszem, ezt hívják elegánsnak. A mai színházi program is sokat ígér.

Nagyidai cigányok. Gál Tamásék kétszemélyes one-man-show-ja lenyűgöző. Most közelebről nézem, mint Dunaszerdahelyen a karzatról. Sokkal több poént értek, a közönség bevonása inspirálja a mesélőt, látszik, hogy imádja azt, amit csinál.

Zsákszínház. Nagy falat, de nem félnek a farkastól. Ömlik a tea a játéktérben. A nappalinak álcázott előszínpadon játsszák szerepeiket, meccseiket, szerencsére még nem a sajátjuk, el kell telnie még jópár évnek, hogy rájöjjenek arra, hogyan lehet gyilkolni egymást egy kapcsolatban. Üzen a diszlet, a kellékek, a játsszók ruhája, a fény, átgondolt előadás, mégis hiányérzet marad bennem, de ez betudható annak talán, hogy többet éltem náluk. Pont.

Bodrogköziek. Schwajda. Ragyogó karakterjátékokat láthattunk egy alapvetően szövegpoénokra és epikus történetekre épülő szövegből. A később megessett legénynek már a születése is telitalálat, ahogy a polgármester-választás eljátszása is. Hiába, a demokrácia mégiscsak demokrácia, még ha vakarózik is tőle az ember.

Kicsit csúszunk, kicsit nagyon. Holnapra marad a zsűri értékelése, eltesszük magunkat a klubba, ahol még egy kicsit elkártyázzuk a gyenge szívünk, de csak röviden, mert holnap is van nap.

Körömi Gábor

Miért volt fontos a képzést létrehozni?

Azt gondoltuk, hogy van itt sok fiatal, és nem mindegyik tud a nyári színjátszótáborainkról és rendezvényeinkről, melyek arra hivatottak, hogy segítsenek a fiataloknak abban, hogy a színpadon és az életben egyaránt kreatívabbak, kommunikatívabbak, s szabadabbak legyenek. Ezért találtuk ki, hogy a fesztiválon legyen képzés. Olyan technikákat, játékokat, gyakorlatokat mutatunk meg a színjátszóknak és a csoportvezetőknek, amelyekkel a saját munkájukat is megkönnyítik.

Ma elég kevesen voltak a képzésen.

Ma kevesen voltunk, de holnapra jelezték részvételüket a komáromi iparisták, és ők teljes csapattal és vezetővel jönnek – így is van ennek értelme. A fiatalokkal holnap jelenetkezni fogunk, rövid etűdöket készítünk, megpróbáljuk valami vezérfonalra fűzni, és ha összejön belőle 3-4 perc, ami megmutatható, akkor este megmutatjuk.

Milyenek a tavalyi tapasztalatok a képzéssel?

Tavaly nagyon sok fiatal vett részt, a kassai gimnazisták, a nemesócsaiak, hatalmas érdeklődéssel, energiával jöttek, nagyon jó volt velük dolgozni. Azt gondolom, hogy a jövőben nem csak ilyenkorra kellene képzést biztosítani, hanem évad közben is, mikor a csoportok dolgoznak.

Kozsár Zsuzsanna

Mikszáth Kálmán ... szlovákul

Kálmán bácsi ül a mennyben, és ugyan nincsen semmi kifogása a magasztos hely ellen, ennek ellenére visszavágyódik egy jelentéktelen kis faluba, ahol bevallása szerint „annyi szeretetet kapott élete első tíz évében, amennyiből élete végéig táplálkozott a lelke”. Épp ezért két anygalka társaságában letekint a földre, hogy ugyan mi történt Szklabonyán...

Látja Zsófit, a kenyérré kenhető kis szöke aszszonyt, aki mégsem lett boldog, bár a férje visszatért hozzá; látja Malkát, aki Szűz Mária nevében csal és lop, míg végül valóban egy Mária „foglalja vissza” Gábort, aki így már sose lesz Malkáé; látja Palit, aki ösz-

szes hitét és reményét egy apró négylevelű lóherébe helyezi...

Számomra nagyon furcsa volt látni ezeket a jól ismert történeteket szlovákul, mivel a mai korban inkább arra megy ki a játék, hogy egymás kultúráját becsmételjük és lenézzük, nem pedig hogy kölcsönö-

sen megbecsüljük. A nagykürtösi csapat számára szerencsére nem fontos, milyen nyelven írt Mikszáth, hanem az a fő, hogy az ő régiójukból származott, és az ottani emberekről írta ezeket a történeteket. Nem számít, hogy a jó palócok vagy a tót atyafiak csapatába tartoztak.

a fesztivál honlapja: www.egressyfeszt.gportal.hu

Egy kis nosztalgia az előző fesztiválról

Ahogy a társadalmi zsűri látta

Lengyel István, a tornagörgői Csillagvirág Színkör rendezője:

„Mindig valami újat látok itt, valami szépet, valami jót.”

Juhász Dósa János, a Gömöri Hírlap főszerkesztője:

„Teljes mértékben elégedett vagyok az idei felhozattal.”

Takács Tímea, a dunaszerdahelyi Novus Ortus rendezője:

„Mindig nagyon szeretek ide járni, mert jó hangulat van itt, otthonos és barátságos a légkör.”

Záhorszky Elemér, a Csemadok érsekújvári szervezetének rendezője, színjátszója

Kedvenc ételeim

A hortobágyi húsos palacsintát gyakran készítem. Fél kiló marhahúsból, fél kiló disznóhúsból pörköltet főzök, de nem egyben, hanem külön-külön, mert a hús nem egyszerre puhul meg. Én zsírt használok. Ha a pörkölt kész, ledarálom – ezt már együtt – és jól összekeverem. A felét csak a felét egy-két kanál tel-

felével addig párolom, amíg el nem fői a levét, amíg pép-

szerű nem lesz. Ezzel töltöm meg a palacsintákat, beteke-rem, a széleiket behajtom, egy tepsire teszem, és a sütőben felforrósítom. A forró töltött palacsintákat lisztben, tojásban, zsemlemorzsában megforgatom, és olajban kisütöm, mint a kirántott húst. A pörkölt másik felét lisztel, tejjel behabarjuk, felforraljuk, s ezzel öntjük le a palacsintát. Forrón tálaljuk, mindenféle köret nélkül. Ha vendégek jönnek, mindig ezzel kínáljuk őket, utána pedig gyümölcssaláta következik. Egy doboz ananászkompótot, birsalmakompótot (ha van), három darab narancsot,

három mandarint, három banánt, sárgabarackot, őszibarackot (befőttet vagy frisset) összevágunk, egy citrom levét belefacsarjuk, összekeverjük, és néhány órára betesszük a hűtőbe, hogy összeérjen. Cukor nem kell bele. Ha jó hangulatban vagyok, a tetejére tejszínhabot és reszelt csokoládét teszlek.

[2004. 01. 23.] Vasárnap

A társadalmi zsűri tagjai: Abosi Sándor, Borsányi Gyöngyi és Bodon Andrea

DIVADLO BEZ GROŠA – GARASNÉLKÜLI SZÍNHÁZ

A Garasnélküli Színház Polgári Társulás professzionális és amatőr színészekből, rendezőkből, szerzőkből áll, akik a társulás megalakulása előtt művészeti tevékenységüket a Matica slovenská nagykürtösi helyi szervezetében végezték, Mgr. Mária Hroncová vezetésével. A színjátszócsoporthoz 17 állandó tagja van. A színház főként eredeti, kortárs és klasszikus szlovák színműveket állít színpadra, valamint regionális szerzők irodalmi műveit.

Megalakulása óta a csoport színrevitte Marian Sklenka: „Meghívás libasültre avagy három marék bab“ című vígjátékát Mgr. Mária Hroncová rendezésében, melyet utoljára

a színjátszócsoporthoz alapításának 20. évfordulója alkalmából mutattak be.

Mikszáth Kálmán halálának 100. évfordulója alkalmából színre vittük hazai szerzőnk, Eva Šoóšová „A csodakútnál“ című darabját, melyet a szerző Mikszáth Kálmán novellái alapján állított össze. A projekt célja elsősorban a szklabonyai születésű Mikszáth Kálmán műveinek megismertetése, a kisebbségek nemzeti és egyetemes kultúrájának és irodalmi örökségének megőrzése, valamint a régió multikulturális egységének megtartása, az összetartozás növelése színházi előadások formájában.

www.vkcentrum.sk

DIVADLO BEZ GROŠA

Občianske združenie Divadlo bez groša pozostáva z profesionálnych aj amatérskych hercov, režiséro,v, autorov, ktorí do doby jeho vzniku pôsobili a realizovali umeleckú činnosť pri Miestnej organizácii Matice slovenskej vo Veľkom Krtíši pod vedením Mgr. Márie Hroncovej. Divadelný súbor má 17 stálych členov. Divadlo svoju činnosť zameriava predovšetkým na inscenovanie pôvodnej slovenskej drama-

tickej tvorby súčasnej ako i klasickej a na literárnu tvorbu regionálnych autorov.

Za obdobie svojej existencie súbor našťudoval a uviedol veselohru Mariana Sklenku: „Pozvanie na husacinu alebo tri hrste fazule“ v réžii Mgr. Márie Hroncovej, ktorou sa naposledy predstavil pri príležitosti 20. výročia založenia Divadelného súboru.

Pri príležitosti 100. výročia úmrtia Kálmána Mikszátha – velikána a uznávaného literáta sme našťudovali hru domácej autorky Evy

Šoóšovej „Pri zázračnej studničke“. Autorka ju spracovala podľa poviedok Kálmána Mikszátha. Cieľom tohto projektu je predovšetkým priblížiť tvorbu Mikszátha – rodáka zo Sklabinej, zachovanie národnej i nadnárodnej kultúry menšín a jej kultúrneho dedičstva, formou divadelných predstavení prispieť k multikultúrnemu porozumeniu v regióne.

www.vkcentrum.sk

A csapat ebben a felállásban az első szezont tudhatja maga mögött. A csapat alapmagja már az 1984-1989-es években játszott amatőr színjátszó csoportban. Majd 2005-ben Vásárúti Komédiások néven új csoport alakult, amelyben 3-4 szereplő kivételével sűrűn váltakoztak a tagok.

Játszottunk kabarét, 2-3 felvonásos vígjátékot, népszínművet, zenés darabot. Részt vettünk műsoros esteken, jótékony-sági előadásokon és egyéb kultúrrendezvényeken.

2008-ban már szerepeltünk az Egressy Béni Fesztiválon.

Idén két Labiche egyfelvonásost tanulunk be, és ebből az „Ilyen a világ” c. darabra esett a választásunk. Ez a darab jó lehetőséget ad a kulisszák közti zárt terű mozgáshoz (amit a csapat előnyben részesít a szabad terű játékkal szemben).

Nagyon jó, tiszta karaktereket írt meg a darabban Labiche, amit örömmel lehet játszani. A darab az emberi hibák öngazolását karikózza mesteri szinten. Fordulatos, humoros darab, ami a szövegben érzékelhető leginkább. Megpróbáltuk kicsit leutánozni a kort (1800-as évek vége) a ruhákkal és a díszlet stílusával. Eddig 6 fellépés van mögöttünk, a környéken nagy szeretettel fogadtak minket.

2010.11.05. Vásárút

Papp Károly,
a csoport vezetője

Labiche: Ilyen a világ

Szereplők:

Márton Pál	Chiffonet, uzsorás
Hakszer Marián	Machavoine, vízhordó
Jäger Renáta	Prunette, házvezetőnő
Kántor Csaba	Coquenard, Chiffonet barátja
Horváth Hajnalka	Coquenardné
Papp Károly	Szolgálók
Kálmán Sarolta	Kikiáltó

Technika:

Czibula Irén
Tóth Klárka
Kántor Dávid.

Rendező:

Papp Károly

Ilyen a világ (Vásárúti Komédiások)

Ha tetszik, ha nem, bizony mindannyian hazudozunk itt-ott. Könnyű lenne az élet, ha mindig és mindenhol ki lehetne mondani az igazságot... Ha valaki azonban nem képes a legkisebb hazugságra sem, az nagyon nagy bonyodalmakba kerülhet, mint víz-hordó főhősünk Labiche művébe, az „Ilyen a világ”-ban. A fickó arról híres, hogy még soha egy hazugság nem jött ki a száján életében.

Először úgy tűnik, hogy végre talán szép pénz is ütné a markát ennek a nem mindennapos erényének köszönhetően, amikor egy kiábrándult és cinikus gazdag úr felfogadja. Semmi vízpipelés többé... Elég az igazat mondania. 50 frank-ért (38 euró 16 cent) naponta. Naná, hogy egy nő téríti el a helyes (?) útról, jaj, azok a nők...

Túloznék, ha azt mondanám, hogy végig élveztem. Tetszett nekem a főszereplő játéka, ő dobta fel a legjobban a darabot.

Voltak benne nem annyira pörgős jelenetek, sok poén pedig nem jött ki annyira jól, amennyire több is kijött. Kár, mert vicces kis sztori.

Kekeňák Lucia

PÉNTOKI LAKOMA

A XII. Egri Bényi Országos Színházi Fesztivál lapja

Elkövetők: Hudák Katalin, Szpisák Gyula, Kozsár Zsuzsa,

Kekeňák Lucia, Szűcs Éva,

Készült az Infocentrum irodájában, Szepsiben

Ismerősként került a Thália Színházhoz

Az új évadtól két új arcot, két fiatal színésznőt láthatunk a Thália Színház színpadán. Básti Andrea színésznő nem teljesen új arc, mert a kassai színházlátogatók már emlékezhetnek rá. Egyrészt a kassai magyar gimnázium diákszínpadáról, másrészt szerepelt már a Thália világot jelentő deszkáin. Moravetz Levente rendezésében A dzsungel könyve című musicalben láthattuk. S mivel az új évadtól a Thália Színház művészeti társulatának tagja lett, villáminterjúban kértük őt, mutakozzon be.

Érettségi után mi történt veled?

Érettségi után felvételiztem a Budapesti Színművészeti Egyetemre, sajnos nem nyertem felvételt, s ezért kellett valamit kezdeni magammal. S mivel ebben a szakmában szeretnék tovább tevékenykedni, a Gőr-Nagy Mária Színitanodában folytattam tovább tanulmányaimat. Ez három éves. Elvégeztem és rögtön sikerült leszerződnöm a Thália Színházhoz.

Itt már ismernek, mivel dolgoztál már ebben a társulatban. Számodra a város, de a színház közönsége sem ismeretlen. Meg vagy mindazzal elégedve, ami művészileg itt teljesül?

Én nagyon örülök, hogy ide kerültem, s ha néhány évad alatt itt szakmai gyakorlatot szerezhetek, az nekem nagyon jó. Gondolodom abban is, hogy három plusz két

év után a színészkaromra kiírom, és ha a szakma is alkalmasnak talál rá, megszerzem a színész I-et, bár az ilyen papír, úgy gondolom, színművészeti egyetem nélkül nem sokat ér. Nagyon örülök ennek a lehetőségnek, mert tudom, hogy Magyarországon milyen nehéz az elhelyezkedés, s én azt vettem észre, hogy ott fontos, hogy színészi gyakorlata legyen az embernek. Nem feltétlenül az a fontos, hogy hol tanulunk, mert hozzáfűzném, mindenhol lehet sok rosszat is kapni. Nem akarom védeni a színitanodát, de valóban jó tanárokat fogtam ki és sokat tanultam tőlük. Tíz évvel ezelőtt nagyon magas színvonalon működött ez az iskola, és nem tudom mi az oka, de most, tíz év után ez csökkent – sokan ezt mondják.

A Tháliát most akkor kényszermegoldásnak tekinted

és szakmai gyakorlat után jobb helyre szeretnél menni?

Nem hazudok, szívesen mennék Budapestre is, akár melyik kis alternatív színházba.

Vagyis nem szeretnél hosszabb ideig Kassán maradni?

Nagyon fontosnak tartom, hogy az ember viszonyuljon a gyökereihez, ahol elkezdte a pályáját. Szeretnék hosszú távon itt tovább tevékenykedni.

Én már most is anyaszínházamnak tekintem a Tháliát. A felvidéki színészek, ha itt maradnak, erősítik ezzel a magyar kultúrát és a közönséget, ezért kötődöm én is jobban a kassai Tháliához.

Havasi Péter

(A cikk a Kassai Színlap novemberi számában jelenik meg)

Hagyományörzés debrődi és görgői módra

Pénteken délután két hagyományörző csoport előadását is megtekinthette a fesztivál közönsége. Az első a debrődi Tűzikék betlehemes játéka, a második a görgőiek előadása volt. Az előadások során úgy éreztem, végre felébredt a fesztivál. A közönség sorai újra megteltek, az emberek nevettek és tapsoltak. Az ilyen jellegű előadásoknál sokkal kevésbé figyelek a színészi játékra, mivel úgy érzem, nem ez a lényeg. A lényeg, hogy ezek az emberek azért gyűlnek össze rendszeresen, korhatártól függetlenül, hogy megőrizzenek valamit kultúránkból az utókor számára.

A Betlehemes pásztorok és a három nővér című előadásban hallhattunk sok-sok gyönyörű karácsonyi éneket. Élénk színfoltjai voltak a produkciónak a három nővért játszó asszonyok. Természetesen beszéltek, jól elindították a darabot, és viccesek voltak.

A görgői szőlőhegyen című előadás bővelkedett a pajzán poénokban és a jó alakításokban. Azt szeretem a hagyományörző előadásokban, hogy mindenki azt csinálja

benne, amit tud. Akinek jobban megy a beszéd, arra több szöveget osztanak, akinek az éneklés megy jól, az kap egy önálló számot. Itt is hallhattunk egy szépen előadott dalt.

Egészében véve szerettem ezeket az előadásokat. Nem voltak túl hosszúak, de nem is váltak unalmassá. Új

élettel töltötték meg ezt a mai napot, és remélem, hogy még sokáig hallhatunk a debrődi és a tornagörgői hagyományörző csoportokról.

Szűcs Éva

TÜZIKÉK éneklő- és színjátszó csoport, Debrőd

A Tüzikék – vagyis a tűzrölpattant menyecskék – éneklőcsoportot 1998-ban alakította az akkori polgármester, Papp Anna. Először a Volt Debrődiek Találkozásán léptek fel. Azóta szereplői minden helyi rendezvénynek. A környékbeli CSEMA-DOK-rendezvényekre, falunapokra is meghívást kapnak, több ízben szerepeltek már Magyarországon is. Egy sikeres kampányműsor kapcsán meghívást kaptak Brüsszelbe, Bauer Edit európa-parlamentari képviselő jóvoltából.

A Tüzikék éneklőcsoport tagjai nemcsak fellépéseikkel, csengő hangjukkal szereznek kellemes perceket a közönségnek, hanem a helyi kulturális események szerve-

merőbb és legközkedveltebb az „Üzen Erdély” című dal, mely 2005-ben a Lányok, asszonyok a Kárpát-medencében elnevezésű konferencia himnuszává vált, és az énekben felsorolt összes országba eljutott. A politikai és társadalmi élet eseményeit figyelemmel kísérve, szívesen énekelnek azokhoz kapcsolódó, saját szerzésű ironikus dalokat.

2009-ben, mint minden évben, a Tüzikék teljesen önállóan egy új összeállítással készült a debreceni karácsonyi ünnepségre. Ez egy népi, humoros betlehemi játék volt, mely a pásztorokra helyezte a hangsúlyt. Amellett, hogy a közönség udvarlalgással fogadta, óriási lehetőséget láttam benne

zésébe is aktívan bekapcsolódnak. Az utóbbi években bebizonyították, hogy nemcsak kiváló énekesek, hanem tehetséges színjátszók is, hiszen minden évben új humoros darabbal készülnek a falunapra, mellyel rendszeresen nagy sikert aratnak.

Többnyire helyi jellegű és új stílusú dalokat adnak elő, melyek közül többnek is Papp Anna írta a szövegét kimondottan az éneklőcsoport számára. Ezek közül a legis-

arra, hogy kis tupírral és gyakorlással benevezhető legyen az Egressy Béni Színjátszó Fesztiválra. Hogy a darab címe **“Betlehemi pásztorok és a három nővér”** legyen, magától értetődő volt, hiszen a kerettörténetben egy fedél alatt élő három nővér várakozik türelmetlenül a pásztorokra, miközben felidézik régmúlt idők betlehem-járásait.

Mgr. Papp Adrianna

Csapatunk, a Görgői Hagyományőrzők csoportja a helyi énekkar és a helyi színjátszó csoport tagjainak fúziója. Természetesen azért, hogy a színészek megtanuljanak énekelni és fordítva. Az első ilyen közös produkciónk a Görgői lakodalmas volt, mellyel többek között a 2008-as színjátszófesztiválon nívódíjasok lettünk.

E sikeren felbuzdulva és a görgői bortól megihletve sikerült megalkotnunk a mostani produkciónkat, melynek a Görgői szőlőhegyen címet adtuk.

A darabról dióhéjban csak annyit, hogy fő témája a szüret, fűszerezve énekkel és táncal, úgy ahogy nagyapáink, nagyanyáink idejében volt. A darabbal a hazai bemutaton kívül

felléptünk a környező falvakban is, többek között Almáson, Horvátiban és Körtvélyesen.

Örömrre a válogatóbizottság is érdemesnek találta a darabot a fesztiválra. Éppen ezért jöttünk, és bemutatjuk, hogy a szüret társas cselekmény, és ha egy társaság összefog – legyen az a cselekmény bármilyen indítékú (kulturális vagy akár politikai) – akkor semmi sem lehetetlen. Még a szüret sem... de ha jövőre is ilyen rossz termés lesz, mint az idén, akkor ..... no, de nem baj, ismerjük a görgői gazda mondását:

Szőlő annyi van, amennyit a Jóisten ad,
De bor meg annyi, amennyit én akarok.

Tornagörgő, 2010.november 5.

Lengyel István

Jobb későn, mint soha....

...akár ez is lehetne a címe az idei „mit is írjak a Lakomába” cikknek, lehetne azért, mert a fesztivál kezdetekor, csütörtök reggel hétkor állok neki, a kért leadási időpont után egy héttel. De lehetne a címe azért is, mert eléggé jellemzi az idei évet. A darabválasztás, a próbák kezdete mind-mind tolódott. Nem mondok vele semmi újat, se a jelenlévőknek, se úgy általában azoknak, akik bármit is igyekeznek lelkesedéssel csinálni, hogy mennyi erőfeszítéssel jár összehozni egy-egy próbát. Az egész napos rohanás után, ami abból áll, hogy eleget kell tenni az iskolai, a munkahelyi kötelezettségeknek, a családnak se baj, ha lát minket, ha csak egy röpke félóra is, hogy a két hónapos próbafolyamat után gyerekeink ne csak fényképről ismerjenek meg. Szóval amikor az emberek este pihennek, mi és szerintem rajtunk kívül minden jelenlévő csoport indul a második műszakra. Irányba vesszük a kultúrházat, hogy arra szenteljük maradék energiánkat, amit szeretünk csinálni, a színjátásra. Kirohanna magunkat, hogy „de jó nem is késtem olyan sokat”, s örülve a másoknak általában beszélgetéssel kezdődik a próba, elpanaszolva, vagy lelkesedve, hogy is telt a nap, aztán sorra jönnek a pizza- és ételfutárok.

Mert ugye enni az már luxus, akkor aztán tényleg sose érnék oda... így a kultúrházba menet gondoskodunk róla, hogy valami táplálék is legyen. Aztán kezdődhet a próba, színpadra lépve elfelejtődik a külvilág, a gondok, s marad a jókedv a lendület, hogy csinálni kell! S nem érzékelve a kultúrház hidegét, kimelegedve próbálunk, próbálunk. Aztán megszületik az az előadás, ha nehezen is, ha az utolsó pillanatban is, és természetesen azzal az érzéssel, hogy kellene még egy hét. S aztán irány a cél, Szepsi, ahol elfeledünk minden fáradalmat, nehézséget, hisz végre november közepe van s itt vagyunk. Annyira természetes ez a életünkben már, mint a születésnap vagy a karácsony, hisz évről évre kihagyhatatlan, ösztönöz minket, s erőt ad a folytatásra.

Idei „próbálkozásunk” Z. Sverák és L. Smoljak: *Beugrás (Záskok)* című darabja, aminek az alcíme a Toncsi című darab szerencsétlen premierje. A darab a csoport részére lett lefordítva, mi játszunk először magyarul. S mit is kívánhatnék magunknak, már csak a címből kiindulva is, remélem kellően szerencsétlen lesz a premier!

Juhász Mária

Nánai Színjátszócsoporthoz

Egy kis nosztalgia az előző fesztiválról

Ahogy a zsűri látta

Pásztor András, a kassai IKSZ volt vezetője:

„Nagyon jó volt látni itt a régi ismerősöket, és még nagyobb élmény volt látni azokat az újakat, akik most szerepeltek először a fesztiválon.”

Tóth Zsuzsanna, a magyar művelődési Intézet főmunkatársa:

„Nagyon sok települést irigyeltem azért, hogy ennyi tehetséges színjátékosa van.”